

besöks brus heckumet

LEGENDEN OM den helige SOPPQACQA

DEN HELIGE SOPPQACQA

Jag har kommit längs vägen, hela vägen längs vägen av platta stenar, vägen som kantas av pilar i grågrönt, i utsökt grönt.

DEN HELIGE SOPPQACQA

Jag är den helige Soppqacqa; jag är gammal. Jag är färglös av ålder. Jag har kommit längs den långa vägen med de graciösa kurvorna, som slingrar sig graciöst kring de utsökta kullarna.

DEN HELIGE SOPPQACQA

Jag har kommit för att besöka odjuret Xschoffpppf som vaktar överfarten av havet; min avsikt är att färdas till andra sidan för att fiska stjärnor. Nu vandrar jag in i en stor skog.

TRÄDENS KÖR

Vårt hår är långt, i stället för frukter bär vi ögon. Vi står invid vägen.

TRÄDENS KÖR

Vi vaktar vägen, vi betraktar vägen. Vandrarna som vandrar här förbi kan ingenstans vandra utan att bli betraktade.

TRÄDENS KÖR

Genom bruset i våra löv varskor vi den store Sqxzbvppp bort vid havet, bland klipporna, han som vaktar överfarten av havet.

TRÄDENS KÖR

Att en vandrare kommer för att färdas över havet. Det är därför att en vandrare, därför att ett gammalt helgon kommer vandrande, som vi låter löven brusa.

DEN HELIGE SOPPQACQA

Nu träder jag ut ur skogen. Nu står jag framför odjuret Schoppvppph. Han har gröna ögon, han har blödande näsborrar, han har också bröst som en gammal kvinna, de är bruna, och på sin bengala* bär han en stormhatt. Han har åldrats, det är visserligen sant, men det är ett utsökt odjur.

ODJURET

Svara mig på frågan, främling... Vänta bara så att jag får snusa, tobak är gott. För att bättre fråga ut dig, främling, skall jag snusa utmärkt tobak.

ODJURET

Svara mig på frågan, främling, svara mig vad som är mitt livs mening, på det att jag må veta det.

DEN HELIGE SOPPQACQA

Ditt livs mening, o store Xszhoppfpf, angår mig ingalunda. Jag säger detta på det att du må veta det.

ODJURET

Det är bra. Eftersom mitt livs mening ingalunda angår den helige Soppqacqa, så må han gå.

FÖRFATTAREN

Gud vad det är djävligt tråkigt! Jag säger detta på det att du må veta det, o helige Soppqacqa! Det hörde han förresten inte ...

DEN HELIGE SOPPQACQA

Jag går min väg skrattande. Nu skall jag smörja mina fötter med olja, på det att vågorna må bära mig, de graciösa ärg-grågröna vågorna, de utsökta vågorna.

VÅGORNAS KÖR

Vi älskar strändernas stenar, vi smeker strändernas kiselstenar, den gamle Soppqacqa ser ut som en gammal kiselsten fastän större. Han är brun, han är grå, han är rynkig, hans fordom vita hår har blivit grönt som algerna på våra käraste stenar, på våra gråa stenar. Vi skall bära den gamle Soppqacqa ända till andra sidan.

Det är slut.

Paris 1929. Övers. 1947 från franskan av förf.

GUNNAR EKELÖF

* Tyvärr översättligt.